

Sivu on laadittu yhteistyössä [Euroopan unionin notaarien liiton \(CNUE\)](#) kanssa.

1 Miten kuolemanvaraismääräys (testamentti, yhteinen testamentti, perintösopimus) laaditaan?

Perinnönjättäjä voi tehdä kuolemanvaraismääräykseksi testamentin tai perintösopimuksen. Perittävä voi laatia testamentin itse tai notaarin avustuksella. Testamentintekijä voi milloin tahansa kumota testamentin kokonaan tai osittain uudella testamentilla tai perintösopimuksella. Tämä ei päde aviopuolisoiden keskinäiseen testamenttiin, jonka muuttamiseen ja mitätöintiin sovelletaan erityissääntöjä.

Notaarin vahvistama/säilyttämä testamentti

Notaarin vahvistama/säilyttämä testamentti on joko notaarin tai testamentintekijän itsensä laatima testamentti, joka annetaan notaarin säilytettäväksi suljetussa kirjekuoressa.

Notaari voi vahvistaa testamentintekijän pyynnöstä laatimansa testamentin tai testamentin, jonka testamentintekijä laatii itse ja antaa notaarin vahvistettavaksi. Testamentintekijän on allekirjoitettava tällainen testamentti notaarin läsnä ollessa.

Notaarin vahvistaman/säilyttämän testamentin voi tehdä vähintään 15-vuotias alaikäinen henkilö, joka ei tarvitse testamentin tekemiseksi laillisen edustajansa suostumusta.

Jos testamentti annetaan notaarin säilytettäväksi, testamentintekijä antaa viimeisen tahtonsa suljetussa kirjekuoressa henkilökohtaisesti notaarille ja vahvistaa notaarille, että kyseessä on hänen testamenttinsa. Tällöin notaari laatii testamentin säilyttämiseksi antamisesta asiakirjan, jonka testamentintekijä ja notaari allekirjoittavat. Testamentintekijä voi milloin tahansa peruuttaa notaarin säilytettäväksi antamansa testamentin. Notaari laatii peruuttamisesta asiakirjan, jonka testamentintekijä ja notaari allekirjoittavat.

Notaarin vahvistaman/säilyttämän testamentin voimassaololle ei ole mitään rajoituksia eli se on voimassa kunnes sitä muutetaan tai se kumotaan.

Itse tehty testamentti

Itse tehty testamentti on joko todistajien läsnä ollessa allekirjoitettu testamentti tai omakätinen testamentti (holografinen testamentti).

Jos itse tehty testamentti allekirjoitetaan todistajien läsnä ollessa, sen ei tarvitse olla perittävän itsensä laatima (eikä omakätisesti kirjoittama), mutta se on allekirjoitettava vähintään kahden oikeustoimikelpoisen todistajan läsnä ollessa. Testamentti on päivättävä. Molempien todistajien on oltava läsnä allekirjoittamishetkellä. Testamentintekijän on kerrottava todistajille, että nämä on kutsuttu todistamaan testamentin tekemistä ja että testamentti sisältää tekijän viimeisen tahdon. Todistajien ei tarvitse tietää testamentin sisältöä. Sen jälkeen kun testamentintekijä on allekirjoittanut testamenttinsa, sen allekirjoittavat todistajat. Todistajat todistavat allekirjoituksillaan, että testamentintekijä on itse allekirjoittanut testamenttinsa ja että tämä on testamentin- ja päätöksentekokelpoinen. Todistajana ei voi toimia henkilö, jonka hyväksi testamentti tehdään. Kukaan ei voi toimia todistajana myöskään, jos testamentti tehdään hänen ylenevän tai alenevan polven sukulaisensa, hänen sisaruksensa tai näiden ylenevän tai alenevan polven sukulaisten tai hänen puolisonsa tai tämän ylenevän tai alenevan polven sukulaisten hyväksi.

Itse tehdyn omakätisen testamentin on oltava alusta loppuun testamentintekijän omakätisesti kirjoittama. Toisin sanoen se ei saa olla koneella kirjoitettu, painettu tai muulla tavoin mekaanisin keinoin tuotettu. Omakätinen testamentti on myös päivättävä ja allekirjoitettava.

Testamentintekijä voi pitää testamentin omassa hallussaan tai antaa sen jonkun toisen henkilön säilytettäväksi.

Itse tehty testamentti mitätöityy kuuden kuukauden kuluttua sen tekemisestä, jos testamentintekijä on tuolloin elossa. Itse tehty testamentti on mitätön, jos sitä ei ole päivätty eikä sen tekohetkeä voida muullakaan tavoin varmistaa.

Aviopuolisoiden keskinäinen testamentti

Aviopuolisoiden keskinäinen testamentti on aviopuolisoiden yhdessä tekemä testamentti, jossa he nimeävät perilliseksi toinen toisensa tai tekevät muunlaisia kuolemanvaraismääräyksiä.

Jos aviopuolisot ovat nimenneet toinen toisensa ainoaksi perilliseksi, testamentissa voidaan määrätä siitä, kuka perii lesken omaisuuden tämän kuoltua.

Aviopuolisoiden keskinäinen testamentti on vahvistuttava notaarilla. Testamentin laatii notaari puolisoitten toiveiden mukaan, ja molempien puolisoitten on allekirjoitettava testamentti notaarin luona.

Kumpi tahansa puolisoista voi perua keskinäistä perimistä koskevan järjestelyn, kun molemmat ovat elossa. Järjestelyn perumista koskeva testamentti on vahvistuttava notaarilla. Järjestely katsotaan peruutetuksi, kun notaari on antanut järjestelyn perumisen toiselle puolisolle tiedoksi. Aviopuolison kuoltua keskinäisen testamentin voi kumota vain silloin kun eloonjäänyt puoliso luopuu keskinäisen testamentin nojalla hänelle tulevasta perinnöstä.

Jos avioliitto on päättynyt ennen perinnönjättäjän kuolemaa, keskinäinen testamentti on mitätön. Näin on myös silloin kun perinnönjättäjä oli ennen kuolemaansa jättänyt tuomioistuimelle avioerohakemuksen tai antanut avioliiton purkamiseksi kirjallisen suostumuksensa taikka kun perinnönjättäjällä oli oikeus vaatia avioliiton mitätöimistä ja hän oli jättänyt tuomioistuimelle sitä koskevan hakemuksen.

Perintösopimukset

Perintösopimus on perinnönjättäjän ja toisen henkilön välinen sopimus, jolla perinnönjättäjä nimeää toisen sopimuspuolen tai jonkun muun henkilön perilliseksi tai antaa tälle testamenttisaannon tai velvollisuuden tai ohjeistuksen. Perinnönjättäjä ja lakimääräinen perillinen voivat tehdä myös sellaisen perintösopimuksen, jossa lakimääräinen perillinen luopuu perinnöstä.

Perintösopimus voi sisältää perinnönjättäjän yksipuolisia järjestelyjä, joihin sovelletaan samoja säännöksiä kuin testamenttiin.

Perintösopimuksen laatii ja vahvistaa notaari, ja se allekirjoitetaan notaarin luona.

Perintösopimus tai siihen sisältyvä järjestely voidaan sopimuspuolten eläessä kumota sopimuksen tehneiden henkilöiden välisellä, notaarin vahvistamalla sopimuksella tai uudella perintösopimuksella.

Jos perintösopimuksen julistamista mitättömäksi voi hakea tekohetkellä vallinneiden olosuhteiden vuoksi [siviiliprosessilain yleisen osan](#) nojalla, perintösopimuksen julistamista mitättömäksi voi hakea perinnönjättäjän kuoleman jälkeen myös henkilö, jolla olisi oikeus perintöön perintösopimuksen tai siihen sisältyvän järjestelyn pätemättömyyden perusteella.

Perintösopimus voidaan myös irtisanoa. Perinnönjättäjä voi irtisanoa perintösopimuksen, jos irtisanomisoikeudesta on sovittu perintösopimuksessa. Näin on myös silloin, jos perinnönsaaja on tehnyt rikoksen perinnönjättäjää tai tämän puolisoa tai ylenevän tai alenevan polven sukulaista vastaan tai jos toinen sopimuspuoli rikkoo tahallisesti lakisääteistä elatusvelvollisuutta perinnönjättäjän suhteen. Perinnönjättäjällä on oikeus irtisanoa sopimus myös silloin kun perintösopimus on tehty ottaen huomioon toisena sopimuspuolena olevan henkilön velvoite toteuttaa perinnönjättäjälle tämän elinaikana toistuvia velvollisuuksia (ennen kaikkea elatusvelvollisuus) ja kyseinen henkilö rikkoo velvollisuutta tahallisesti ja merkittävästi. Perintösopimus irtisanotaan antamalla toiselle sopimuspuolelle tiedoksi notaarin vahvistama hakemus. Kun kyseessä on keskinäinen perintösopimus, jossa määrätään irtisanomisoikeudesta, toisen sopimuspuolen irtisanominen mitätöi koko sopimuksen, jollei perintösopimuksesta toisin johdu. Keskinäisen perintösopimuksen irtisanomisoikeus raukeaa toisen sopimuspuolen kuollessa. Sopimuspuolen kuoltua voi toinen sopimuspuoli perua oman järjestelynsä yksipuolisesti vain, jos hän luopuu hänelle perintösopimuksessa määrätystä perinnöstä.

2 Miten kuolemanvaraismääräys rekisteröidään?

Notaarin vahvistama/säilyttämä testamentti ja perintösopimus rekisteröidään aina testamenttirekisteriin viimeistään notaariasiakirjan vahvistamista seuraavana työpäivänä. Notaarilla on velvollisuus rekisteröidä testamenttirekisteriin myös ilmoitukset, jotka liittyvät perintösopimuksen muuttamiseen, irtisanomiseen tai perintösopimuksen purkamisesta tehtäviin sopimuksiin. Rekisteröintivelvollisuuden noudattamatta jättäminen ei vaikuta testamentin pätevyYTEEN.

Itse tehdyn testamentin voi halutessaan rekisteröidä testamenttirekisteriin. Rekisteröinnin voi tehdä testamentintekijä tai henkilö, jolla on tiedot testamentista ja jota testamentintekijä on pyytänyt rekisteröimään testamentin. Itse tehdyn testamentin rekisteröinti testamenttirekisteriin ei ole pakollista.

Notaarin vahvistaman/säilyttämän testamentin ja perintösopimuksen rekisteröi testamenttirekisteriin notaari, joka on testamentin tai perintösopimuksen vahvistanut tai jolle testamentti on annettu säilytettäväksi. Tätä varten notaari tekee testamenttirekisteriin tarvittavat merkinnät. Ennen 1.1.2015 notaari saattoi tehdä rekisteröinnin myös antamalla testamenttirekisterille ilmoituksen, mutta nykyisin notaari tekee vastaavat merkinnät itse.

Testamenttirekisteriin voi tehdä itse tehtyä testamenttia koskevia merkintöjä julkishallinnon palveluportaalin <https://www.eesti.ee> kautta sellainen henkilö, jolle on annettu tieto testamentin tekemisestä ja jota on pyydetty tekemään vastaavat merkinnät.

3 Sovelletaanko kuolemanvaraismääräysten sisältöön rajoituksia (esimerkiksi lakiosia)?

Testamentin tekemiselle ei yleisesti ottaen ole rajoituksia. Myöskään testamentintekijän määräysvaltaa oman omaisuutensa suhteen ei ole pääsääntöisesti rajoitettu.

Testamenttausvapautta rajoittaa lakiosia, joka rajoittaa perittävän vapautta jättää omaisuutensa haluamilleen perillisille. Perillisellä on oikeus vaatia lakiosaa, jos testamentintekijä on jättänyt testamentilla tai perintösopimuksella perinnöstä alenevan polven sukulaisensa, omat vanhempansa tai puolisonsa, jolla on oikeus lakimääräiseen perimyksen ja jonka suhteen hänellä oli kuollessaan perheoikeuden mukainen elatusvelvollisuus, tai jos hän on jättänyt sellaiset perintöosuudet, jotka ovat pienemmät kuin lakimääräiseen perimyksen perustuvat osuudet. Lakiosan saajalla on siis perillisiä kohtaan velvoiteoikeudellinen vaatimus. Toisin sanoen lakiosaan oikeutettu henkilö voi vaatia itselleen kuolinpesästä lakiosan suuruista rahamäärää. Lakiosaa vaativaa henkilöä ei Viron lainsäädännössä pidetä perillisenä. Lakiosia on puolet sen perintöosan arvosta, joka lakiosan saajalle olisi tullut lakimääräisen perimisjärjestyksen mukaan, jos kaikki lakimääräiset perilliset olisivat ottaneet perinnön vastaan.

Perinnönjättäjän puoliso voi perintöosansa lisäksi vaatia henkilökohtaisen käyttöoikeuden vahvistamista puolisojen yhteisenä kotina toimineeseen kiinteistöön, jos perinnönjättäjän puolison elämänlaatu huonontuisi perinnön takia. Korkeimman oikeuden oikeuskäytännön mukaisesti perinnönjättäjän puolisollla on saamisoikeus riippumatta siitä, periikö tämä jotakin muuta vai ei, tai siitä, onko kyseessä testamenttiin perustuva perimisoikeus vai lainsäädäntöön perustuva perimisoikeus.

4 Jos kuolemanvaraismääräystä ei ole laadittu, kuka perii ja kuinka paljon?

Jos testamenttia tai perintösopimusta ei ole olemassa, perintö jaetaan laissa säädetyn mukaisesti. Jos testamenttia tai perintösopimusta ei ole tehty koko omaisuudesta, loppuosa jaetaan perillisille laissa säädetyn mukaisesti. Lakimääräisiä perillisiä ovat puoliso ja sukulaiset, jotka perivät kolmessa ryhmässä. Puoliso perii lakimääräisten perillisten kanssa.

Ensimmäisessä ryhmässä perillisiä ovat alenevan polven sukulaiset (lapset, ottolapset, lapsenlapset jne.). Puoliso perii näiden rintaperillisten kanssa saman osuuden kuin perittävän lapsi; tämä osuus ei voi kuitenkaan olla alle neljännessä perinnöstä.

Jos rintaperillisiä ei ole, perinnön saavat toiseen ryhmään kuuluvat henkilöt eli perittävän vanhemmat ja näiden alemman polven sukulaiset (perittävän sisarukset). Jos perimyksen alkaessa perittävän molemmat vanhemmat ovat elossa, he kumpikin saavat puolet perinnöstä. Jos perimyksen alkaessa perittävän isä tai äiti ei ole elossa, kuolleen vanhemman sijaan tulevat tämän lapset, ottolapset, lapsenlapset jne. Puoliso perii toisen ryhmän perillisten kanssa puolet kuolinpesästä.

Jos toisessa ryhmässä ei ole perillisiä, perinnön saavat kolmanteen ryhmään kuuluvat henkilöt eli perittävän isovanhemmat ja näiden alemman polven sukulaiset (perittävän tädit, sedät ja enot). Jos kuolinpesän syntyessä perittävän kaikki isovanhemmat ovat elossa, he kaikki saavat samansuuruisen osuuden perinnöstä. Jos perimyksen alkaessa perittävän isän- tai äidinpuoleinen isovanhempi ei ole elossa, hänen sijaansa tulevat tämän lapset, ottolapset, lapsenlapset jne. Jos jälkimmäisiä ei ole, hänen osuutensa perii saman puolen isovanhempi. Jos myös toinen isovanhempi on kuollut, perillisiä ovat tämän lapset, ottolapset, lapsenlapset jne. Jos perimyksen alkaessa perittävän kummatkaan isän- tai äidinpuoleiset isovanhemmat eivät ole elossa eikä näillä ole alenevassa polvessa sukulaisia, perillisiä ovat toisen puolen isovanhemmat tai näiden lapset, ottolapset, lapsenlapset jne. Jos alenevan polven sukulainen tulee vanhempiansa sijaan, sovelletaan ensimmäisen ryhmän osalta vahvistettuja säännöksiä.

Jos perittävä oli avioliitossa eikä hänellä ole ensimmäisen eikä toisen polven perillisiä, koko omaisuuden perii puoliso.

Jos perittävällä ei ole lakimääräisiä perillisiä eikä aviopuolisoa, lakimääräinen perillinen on perimyksen alkamispaikan paikallisviranomaiset. Perimyksen alkamispaikka on perittävän viimeinen asuinpaikka. Jos perittävän viimeinen asuinpaikka oli ulkomailla mutta perimyksen sovelletaan Viron lainsäädäntöä, lakimääräinen perillinen on Viron valtio.

5 Mikä on toimivaltainen viranomainen

5.1 perintöasioissa?

Jos perinnönjättäjän viimeinen asuinpaikka oli Virossa, perintöasioita koskevan menettelyn hoitaa Virossa virolainen notaari, jonka luona menettely on aloitettu. Notaari tekee testamenttirekisteriin merkinnän perintöasioita koskevan menettelyn aloittamisesta. Jos perinnönjättäjän viimeinen asuinpaikka oli ulkomailla, virolainen notaari hoitaa perintöasioita koskevan menettelyn ainoastaan Virossa olevan omaisuuden suhteen. Tämä edellyttää sitä, että perintöasioita koskevaa menettelyä ei voida toteuttaa ulkomailla, että toisessa maassa toteutettavaa menettelyä ei sovelleta Virossa olevaan omaisuuteen tai että toisessa maassa laadittua perintötodistusta ei tunnusteta Virossa.

Notaari hoitaa perintöasioita koskevan menettelyn myös silloin kun toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 650/2012 (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 107) mukaan perintöasioita koskeva menettely on toteutettava Virossa mainitun asetuksen 4–15 ja 17 artiklan nojalla.

5.2 vastaanottamaan perinnön vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?

Ilmoitus perinnön vastaanottamisesta tai perinnöstä luopumisesta tulee esittää perintöasioita koskevaa menettelyä hoitavalle notaarille. Ilmoituksen voi vahvistaa myös toinen notaari, joka toimittaa ilmoituksen menettelyä hoitavalle notaarille.

Ilmoituksen perinnön vastaanottamisesta tai perinnöstä luopumisesta voi vahvistaa myös Viron lähetystön palveluksessa ulkomailla oleva konsuliviranomainen, jolla on velvollisuus viipymättä toimittaa vahvistamansa perinnön vastaanottamista tai perinnöstä luopumista koskevat ilmoitukset perintöasiaa hoitavalle notaarille.

5.3 vastaanottamaan testamenttisaannon vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?

Testamenttisaantoa koskevassa sääntelyssä annetaan testamentinsaajalle oikeus vaatia testamenttisaannon toimeenpanijalta testamenttisaannoksi määrätyn esineen luovuttamista. Testamentinsaajan on testamenttisaannon saamiseksi esitettävä toimeenpanijalle testamenttisaannon täyttämisaatimus. Testamentintekijä voi antaa testamenttisaannon toimeenpanon tehtäväksi perilliselle tai toiselle testamentinsaajalle. Jos testamentintekijä ei ole määrännyt testamenttisaannon toimeenpanijaa, toimeenpanosta vastaa perillinen.

Testamenttisaannon vastaanottamiseen tai siitä luopumiseen sovelletaan samoja säännöksiä kuin perinnön vastaanottamiseen tai siitä luopumiseen: jos testamenttisaannosta luopumista koskevaa ilmoitusta ei jätetä määräajassa, testamenttisaanto katsotaan vastaanotetuksi. Jos testamentinsaaja haluaa luopua testamenttisaannosta, luopumislmoitus on esitettävä laissa säädetyssä määräajassa, joka on kolme kuukautta perinnönjättäjän kuolemasta ja testamenttisaannon saamisoikeuden tiedoksiantamisesta.

Perintöasioita koskevassa menettelyssä notaari ottaa yhteyttä kaikkiin testamentissa nimettyihin testamentinsaajiin ja ilmoittaa näille näiden oikeudesta testamenttisaantoon. Testamentinsaajalla on ennen toimeenpanovaatimuksen esittämistä oikeus saada tietoa testamenttisaannosta. Testamenttisaannon (samoin kuin perinnön) vastaanottamista tai siitä luopumista koskevaa ilmoitusta ei voi perua. Testamentinsaaja voi oikeuksiensa todistamiseksi pyytää perintöasiaa hoitavalta notaarilta todistuksen testamenttisaannosta johtuvasta vaatimuksesta.

Jos testamenttisaanto on kiinteistö tai muu esine, jonka luovuttaminen pitää vahvistuttaa notaarilla, myös testamenttisaannon toimeenpanijan ja testamentinsaajan välisen luovutussopimuksen on oltava notaarin vahvistama.

Jos testamentinsaaja on samalla perillinen, hänellä on oikeus testamenttisaantoon vaikka hän olisi luopunut perinnöstä.

5.4 vastaanottamaan lakiosan vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?

Lakiosa on velvoiteoikeudellinen rahasaatava perilliseltä, ja sitä koskeva vaatimus on esitettävä perillisille. Oikeus lakiosaan syntyy perimyksen alkaessa. Lakiosan saamiseksi ei tarvitse esittää hakemusta notaarille.

Jos testamentintekijä on jättänyt testamentilla tai perintösopimuksella perinnöstä alenevan polven sukulaisensa, omat vanhempansa tai puolisonsa, jolla on oikeus lakimääräiseen perimyksen ja jonka suhteen hänellä oli kuollessaan perheoikeuden mukainen elatusvelvollisuus, tai jos hän on jättänyt sellaiset perintöosuudet, jotka ovat pienemmät kuin lakimääräiseen perimyksen perustuvat osuudet, näillä henkilöillä on oikeus vaatia lakiosaa.

Notaari vahvistaa perillisen, testamenttisaannon toimeenpanijan tai lakiosaan oikeutetun henkilön tekemän, notaarin vahvistaman hakemuksen perusteella lakiosasta johtuvaa vaatimusta koskevan todistuksen eli lakiosan saajan todistuksen. Lakiosan saajan todistukseen merkitään lakiosan saaja sekä lakiosan suuruus osuutena perinnöstä.

Oikeudesta lakiosaan voi luopua notaarin vahvistamalla perintösopimuksella, joka tehdään perinnönjättäjän ja perintöön oikeutetun henkilön välillä.

6 Esitelkää lyhyesti kansallisen lainsäädännön mukainen perintöasian ratkaisumenettely, mukaan lukien kuolinpesän purkaminen ja sen omaisuuden jakaminen (kertokaa myös, aloittaako tuomioistuin tai muu toimivaltainen viranomainen perintöasioita koskevan menettelyn omasta aloitteestaan).

Perintö siirtyy perimyksen alkaessa – eli perinnönjättäjän kuollessa – perillisille, jotka voivat olla perillisiä perintösopimuksen tai testamentin nojalla tai lakimääräisiä perillisiä.

Perintöasian ratkaisumenettelyn perillisten selvittämiseksi voi aloittaa perillinen, jäämistön velkoja, testamentinsaaja tai muu henkilö, jolla on oikeuksia kuolinpesän suhteen. Menettelyn aloittamista haluavan henkilön on käännättävä notaarin puoleen. Notaari laatii ja vahvistaa asianomaisen hakemuksen. Menettelyä voi hoitaa vain yksi notaari. Jos perintöasian ratkaisumenettely on jo aloitettu yhdelle notaarille esitetyllä hakemuksella ja toinen notaari ottaa sen jälkeen vastaan toisen hakemuksen, hänen on toimitettava hakemus perintöasiaa jo hoitavalle notaarille.

Perillinen voi ottaa perinnön vastaan tai luopua perinnöstä. Luopuminen on tehtävä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun perillinen sai tietää tai hänen olisi pitänyt saada tietää perinnönjättäjän kuolemasta ja omasta oikeudestaan perintöön. Jos perillinen ei tuossa määräajassa luovu perinnöstä, perintö katsotaan vastaanotetuksi. Perillinen voi ennen määräajan päättymistä tehdä perintöasiaa hoitavalle notaarille hakemuksen perinnön vastaanottamiseksi.

Päätöstä ottaa perintö vastaan tai luopua siitä ei voi perua. Jos perillinen on luopunut perinnöstä, hän ei voi enää ottaa sitä vastaan. Vastaavasti, jos perillinen on jo ottanut perinnön vastaan, hän ei voi siitä enää luopua. Tämä periaate pätee myös testamenttisaannon vastaanottamiseen ja luopumiseen sillä poikkeuksella, että jos testamentinsaaja on myös perillinen, hänellä on oikeus testamenttisaantoon vaikka hän olisi luopunut perinnöstä.

Perinnön vastaanottamista tai perinnöstä luopumista koskevan hakemuksen on oltava notaarin todistama.

Kun notaari on vastaanottanut perintöasioita koskevan menettelyn aloittamista koskevan hakemuksen, hän tekee heti perintörekisteriin menettelyn aloittamista koskevan merkinnän ja julkaisee kahden työpäivän kuluessa perintöasioita koskevan menettelyn alkamisesta ilmoituksen *Ametlikud Teadaanded* -julkaisussa. Sen lisäksi notaari lähettää ilmoituksen perintöasiamenettelyn aloittamisesta tiedossaan oleville perillisille ja muille henkilöille, joille on testamentissa tai perintösopimuksessa annettu oikeuksia tai määrätty velvollisuuksia. Jos perimys perustuu viimeisen tahdon ilmaisuun, notaari tekee ilmoituksen myös niille henkilöille, jotka olisivat lakimääräisen perimisjärjestyksen mukaan olleet perijöitä.

Notaari hakee tietoa perinnönjättäjän oikeuksista ja velvollisuuksista rekistereistä ja tekee kyselyjä Virossa toimiville luottolaitoksille, joiden luettelon vahvistaa asetuksella [vastaava ministeri](#). Notaari voi tiedustella asioita myös muilta henkilöiltä, jos perintöasiamenettely aloittaja tai muu henkilö, jolla on perinnön suhteen oikeuksia, on jättänyt tälle notaarin vahvistaman hakemuksen. Jos perinnönjättäjä oli perimyksen alkaessa naimisissa ja aviopuolisoiden varallisuussuhteen tyyppi oli yhteisomistussuhde, notaari tekee vastaavat kyselyt ja tiedustelut myös eloon jääneen puolison oikeuksien ja velvollisuuksien osalta.

Henkilöllä, jolla on oikeus aloittaa perintöasian ratkaisumenettely, on menettelyn aikana oikeus saada notaarilta tietoa siitä, kuka on ottanut perinnön vastaan ja kuka on perinnöstä luopunut. Jos perimys perustuu viimeisen tahdon ilmaisuun, tällainen oikeus on myös henkilöllä, joka olisi lakimääräisen perimisjärjestyksen mukaan ollut perijä. Edellä mainituilla henkilöillä on oikeus tutustua myös perinnönjättäjän oikeuksien ja velvollisuuksien osalta tehtyjen kyselyjen ja tiedustelujen tuloksiin. Jos perimys perustuu viimeisen tahdon ilmaisuun, henkilöllä, joka olisi lakimääräisen perimisjärjestyksen mukaan ollut perijä, on oikeus tutustua testamenttiin ja perintösopimukseen.

Kun perillisen perimisoikeus ja sen laajuus on riittävällä tavalla todistettu, notaari vahvistaa perintötodistuksen. Perintötodistusta ei kuitenkaan saa vahvistaa ennen kuin on kulunut yksi kuukausi siitä, kun perintöasioita koskevan menettelyn aloittamisesta julkaistiin ilmoitus *Ametlikud Teadaanded* -julkaisussa.

Notaari tekee perintötodistuksen vahvistamisesta merkinnän perintörekisteriin.

Kun perintötodistus on annettu, perijät voivat jakaa jäämistön keskenään. Jos perinnönjaosta syntyy kiistaa, perinnön jakaa jonkin perinnönsaajan hakemuksesta tuomioistuin.

Perinnönjaossa määritellään, millaiset jäämistöön kuuluvat esineet tai niiden osat taikka oikeudet ja velvollisuudet kullekin perinnönsaajalle kuuluvat. Jäämistö jaetaan perinnönsaajille näiden perintöosan mukaisesti sen mukaan, mikä on jäämistöön kuuluvien esineiden käypä arvo jakamishetkellä. Jäämistön kuuluvan esineen arvo voidaan kaikkien perinnönsaajien suostumuksella arvioida erikseen, jos jollakin perinnönsaajalla on siihen erityinen intressi.

7 Miten ja milloin henkilöstä tulee perillinen tai testamentinsaaja?

Perimys alkaa henkilön kuollessa, ja perillinen saa oikeuden perintöön. Perimisoikeuden perusteena on lainsäädäntö tai perinnönjättäjän viimeinen tahto, joka on ilmaistu testamentissa tai perintösopimuksessa. Perintösopimukseen perustuva perimisoikeus menee testamenttiin perustuvan perimisoikeuden edelle, ja näiden molempien edelle menee lainsäädäntöön perustuva perimisoikeus. Perinnön saamiseksi ei tarvitse tehdä hakemusta. Kun perillinen ottaa vastaan perinnön, hänelle siirtyvät kaikki perinnönjättäjän oikeudet ja velvollisuudet lukuun ottamatta niitä, jotka liittyvät olennaisesti perinnönjättäjän henkilöön tai joita ei lain mukaan voi siirtää henkilöltä toiselle. Kun perillinen ottaa perinnön vastaan, kuolinpesään sisältyvien esineiden omistusoikeuden katsotaan siirtyneen hänelle takautuvasti perimyksen alkaessa. Jos perinnön vastaanottaneita henkilöitä on useita, he omistavat kuolinpesän yhdessä kanssaperillisinä. Jokainen oikeustoimikelpoinen henkilö voi olla perillinen: joko luonnollinen henkilö, joka oli elossa perinnönjättäjän kuollessa, tai kyseisenä ajankohtana olemassa ollut oikeushenkilö. Perimyksen alkamisen jälkeen elossa syntyneen lapsen katsotaan olleen perimyksen alkamishetkellä perillinen, jos kyseinen lapsi oli siitetty ennen perimyksen alkamista. Testamentilla tai perintösopimuksella luodun säätiön katsotaan olleen olemassa perimyksen alkaessa, jos se saa myöhemmin oikeushenkilön oikeudet. Leskellä ei ole perimisoikeutta eikä oikeutta yhteisessä kodissa olevaan tavanmukaiseen asunto- ja elintarvikkeiden hankintaan, jos perinnönjättäjä oli ennen kuolemaansa jättänyt tuomioistuimelle avioerohakemuksen tai antanut avioliiton purkamiseen kirjallisen suostumuksen tai jos perinnönjättäjä oli kuollessaan oikeutettu vaatimaan avioliiton mitätöintiä ja oli jättänyt tuomioistuimelle mitätöintihakemuksen. Vanhempi, jolta tuomioistuin on vienyt huoltajuuden kokonaan, ei voi olla lapsensa lakimääräinen perillinen. Perinnönsaajaksi ei kelpaa henkilö, joka tahallisesti ja lainvastaisesti aiheutti tai pyrki aiheuttamaan perinnönjättäjän kuoleman tahallisesti ja lainvastaisesti asetti perinnönjättäjän sellaiseen tilanteeseen, jossa tällä ei ollut ennen kuolemaansa mahdollisuutta tehdä tai perua viimeisen tahdon ilmaisuun pakotti tai petoksella esti perinnönjättäjää tekemästä tai perumasta viimeisen tahdon ilmaisuun tai samalla tavoin pakotti perinnönjättäjän tekemään tai perumaan viimeisen tahdon ilmaisuunsa eikä tällä ollut mahdollisuutta ilmaista todellista viimeistä tahtoaan tahallisesti ja lainvastaisesti korvasi tai hävitti testamentin tai perintösopimuksen eikä perinnönjättäjällä ollut enää mahdollisuutta tehdä uutta testamenttia tai perintösopimusta väärensi perinnönjättäjän tekemän testamentin tai perintösopimuksen tai osan siitä.

Viron lainsäädännön mukaan lakiosan saajaa ei pidetä perillisenä, vaan lakiosan saajalla on perillisiä kohtaan velvoiteoikeudellinen vaatimus. Perillisellä on oikeus vaatia lakiosaa, jos testamentintekijä on jättänyt testamentilla tai perintösopimuksella perinnöstä alenevan polven sukulaisensa, omat vanhempansa tai puolisonsa, jolla on oikeus lakimääräiseen perimykseen ja jonka suhteen hänellä oli kuollessaan perheoikeuden mukainen elatusvelvollisuus, tai jos hän on jättänyt sellaiset perintöosuudet, jotka ovat pienemmät kuin lakimääräiseen perimykseen perustuvat osuudet. Lakiosa on puolet sen perintöosan arvosta, joka lakiosan saajalle olisi tullut lakimääräisen perimisjärjestyksen mukaan, jos kaikki lakimääräiset perilliset olisivat ottaneet perinnön vastaan. Perintöasian ratkaisumenettelyn aloittamiseksi perillinen, jäämistön velkoja, testamentinsaaja tai muu henkilö, jolla on oikeuksia jäämistön suhteen, jättää notaarille notaarin vahvistaman hakemuksen. Perintöasioita koskevan menettelyn hoitaa notaari, jonka luona menettely on aloitettu ja joka on merkitty testamenttihakemustietokantaan perintöasian hoitajaksi. Jos testamenttihakemustietokannan tietojen mukaan perintöasian ratkaisumenettely on jo aloitettu yhdelle notaarille esitetyllä hakemuksella ja toinen notaari ottaa sen jälkeen vastaan toisen hakemuksen, hänen on toimitettava hakemus perintöasialle jo hoitavalle notaarille. Notaari vahvistaa perintötodistuksen, jos perillisen perimisoikeus ja sen laajuus on riittävällä tavalla todistettu. Jos perillisiä on useita, notaari kirjaa perintötodistukseen kullekin perilliselle tulevan perintöosan suuruuden.

Perillinen voi ottaa perinnön vastaan tai luopua perinnöstä. Jos perintöön oikeutettu henkilö ei luovu perinnöstä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hän sai tietää tai hänen olisi pitänyt saada tietää oikeudestaan perintöön, perintö katsotaan vastaanotetuksi. Jos henkilö luopuu perinnöstä, hän välttyy perintöön liittyviltä oikeusvaikutuksilta.

8 Ovatko perilliset vastuussa perittävän veloista? Millä edellytyksillä?

Perillinen on velvoitettu täyttämään kaikki perinnönjättäjän velvoitteet. Jos jäämistö ei ole riittävä, perillisen on täytettävä velvoitteet omalla kustannuksellaan, paitsi jos perillinen on pesänselvityksen tekemisen jälkeen täyttänyt velvoitteet laissa säädetyn mukaisesti, jos kuolinpesä on julistettu konkurssiin tai jos konkurssimenettely on rauennut ilman konkurssiin asettamista.

Jos perillinen vaatii pesänselvitystä, jäämistön velkoja ei voi kuitata perilliselle osoittamaansa vaatimusta jäämistöstä ennen kuin selvitys on tehty; pesänselvitykselle on kuitenkin vahvistettu tietty määräaika. Pesänselvityksen jälkeen perillisellä on vastuu jäämistöön liittyvistä velvoitteista jäämistön arvoon asti.

9 Mitä asiakirjoja ja/tai tietoja tavallisesti edellytetään kiinteän omaisuuden rekisteröintiä varten?

Jos perinnönjättäjällä oli kiinteistö, hänen kuollessaan kiinteistörekisterissä oleva omistajaa koskeva tieto muuttuu virheelliseksi, koska rekisteriin esineoikeuden haltijaksi merkitty henkilö eli perinnönjättäjä ei ole se henkilö, jolle esineoikeus tosiasiallisesti (aineellisoikeudellisesti) kuuluu, sillä perimyksen alkaessa perinnönjättäjän koko omaisuus siirtyy toiselle henkilölle eli perilliselle.

Perillisen tai perillisten merkitsemiseksi kiinteistörekisteriin on esitettävä esineoikeuden uuden haltijan rekisteröintihakemus, jonka liitteenä on oikeusseuraannon todistava asiakirja eli perintötodistus.

Jos esineoikeus on siirtynyt usealle perilliselle, merkinnän korjaamiseksi riittää yhden perillisen hakemus. Kuolinpesän muita osakkaita ei katsota asianomaisiksi eli heidän suostumustaan merkinnän tekemiseksi ei tarvita, sillä perillinen ei voi kieltää sitä, että hänelle siirtynyt oikeus tulee näkyviin kiinteistörekisteriin. Samaa periaatetta sovelletaan myös silloin kun siirto koskee vain osaa kuolinpesän osakkaiden yhteisomistuksesta. Lainsäädännössä säädetään erityisvaatimuksista silloin kun perintötodistuksen mukaan aviopuolisoiden varallisuussuhteen tyyppi oli yhteisomistussuhde. Tällöin voi jokainen konkreettinen esine kuulua niin yhteisomaisuuteen kuin henkilökohtaiseen omaisuuteen eikä kysymystä voida ratkaista perintötodistuksen vahvistamisen yhteydessä.

Lisäksi lainsäädännössä säädetään poikkeuksista sellaisissa tilanteissa, joissa perilliset ovat jakaneet jäämistön sen yhteisomistuksen lopettamiseksi ja määränneet siitä, millaiset kuolinpesään kuuluvat esineet tai niiden osat sekä oikeudet ja velvollisuudet kullekin kanssaperilliselle kuuluvat ja siitä, että kuolinpesään kuuluva kiinteistö jää tietyllä kanssaperilliselle.

Jos perinnönjättäjä ei ole koskaan ollut avioliitossa, kiinteistörekisterin tietojen korjaamiseksi on esitettävä perintötodistus

rekisteröintihakemus, joka on notaarin vahvistama tai digitaalisesti allekirjoittama digitaalisesti allekirjoitettava rekisteröintihakemus on laadittava ja toimitettava kiinteistörekisteriasastolle kiinteistörekisteriportaalin (<https://kinnistuportaal.rik.ee>) kautta. Portaaliin voi kirjautua Viron **henkilökortilla**, **mobiliihenkilökortilla**, joillakin ulkomaalaisilla henkilökorteilla ja julkishallinnon palveluportaalin (<https://www.eesti.ee>) kautta.

Kiinteistörekisterin tietojen korjaamisesta ei peritä valtion käsittelymaksua.

Kiinteistörekisteriin kirjataan yhteisomistajina kaikki perintötodistuksessa mainitut perilliset.

Jos kuolinpesä on jaettu kanssaperillisten kesken niin, että kiinteistö jää tietylle kanssaperilliselle, kiinteistörekisterin tietojen muuttamiseksi on esitettävä

kuolinpesän omaisuuden jakamista koskeva sopimus, jonka virolainen notaari on vahvistanut

rekisteröintihakemus (joka voi sisältyä edellä mainittuun kuolinpesän omaisuuden jakamista koskevaan notaarin vahvistamaan todistukseen).

Kiinteistörekisterin tietojen muuttamisesta peritään valtion käsittelymaksu.

Tällöin kiinteistörekisteriin merkitään kiinteistön omistajaksi kuolinpesän jakamista koskevassa sopimuksessa mainittu henkilö, jolle kiinteistön omistus sopimuksen nojalla annetaan.

Notaarille on esitettävä kuolinpesän omaisuuden jakamista koskevan sopimuksen vahvistamista varten myös perintötodistus.

Jos perinnönjättäjän avioliitto oli perimyksen alkaessa päättynyt tai päättyi perinnönjättäjän kuollessa eikä kuolinpesään sisältyvä kiinteistö kuulunut entisten aviopuolisoiden yhteisomaisuuteen, kiinteistörekisterin tietojen korjaamiseksi on esitettävä

perintötodistus

omistusoikeutta koskeva todistus, jossa todistetaan että kyseessä oli perinnönjättäjän henkilökohtainen omaisuus

rekisteröintihakemus, joka on notaarin vahvistama tai digitaalisesti allekirjoittama digitaalisesti allekirjoitettava rekisteröintihakemus on laadittava ja toimitettava kiinteistörekisteriasastolle kiinteistörekisteriportaalin (<https://kinnistuportaal.rik.ee>) kautta. Portaaliin voi kirjautua Viron **henkilökortilla**, **mobiliihenkilökortilla**, joillakin ulkomaalaisilla henkilökorteilla ja julkishallinnon palveluportaalin (<https://www.eesti.ee>) kautta.

Kiinteistörekisterin tietojen korjaamisesta ei peritä valtion käsittelymaksua.

Kiinteistörekisteriin kirjataan kaikki perintötodistuksessa mainitut perilliset.

Kun omistusoikeutta koskeva todistus vahvistutetaan notaarilla, on osoitettava että kyseessä oli ainoastaan aviopuolisolle kuuluva (henkilökohtainen)

omaisuus. Notaarille on esitettävä omaisuuden hankkimista koskevat asiakirjat (jos notaari ei itse ole pystynyt niitä hankkimaan) tai asiakirjat, jotka todistavat aviopuolisoiden jakaneen omaisuuden tai määränneen sen kuulumisesta henkilökohtaiseen omaisuuteen (esim. avioehtosopimus, yhteisomaisuuden jakamista koskeva sopimus, jokin muu hankinta-asiakirja, joka todistaa että kyseessä oli henkilökohtainen asiakirja, kuten lahjoitussopimus tms.).

Jos perinnönjättäjän avioliitto oli perimyksen alkaessa päättynyt tai päättyi perinnönjättäjän kuollessa ja kuolinpesään sisältyvä kiinteistö kuului entisten aviopuolisoiden yhteisomaisuuteen, kiinteistörekisterin tietojen korjaamiseksi on esitettävä

perintötodistus

omistusoikeutta koskeva todistus, jossa todistetaan että kyseessä oli perinnönjättäjän ja entisen aviopuolison yhteisomaisuus

rekisteröintihakemus, joka on notaarin vahvistama tai digitaalisesti allekirjoittama digitaalisesti allekirjoitettava rekisteröintihakemus on laadittava ja toimitettava kiinteistörekisteriasastolle kiinteistörekisteriportaalin (<https://kinnistuportaal.rik.ee>) kautta. Portaaliin voi kirjautua Viron **henkilökortilla**, **mobiliihenkilökortilla**, joillakin ulkomaalaisilla henkilökorteilla ja julkishallinnon palveluportaalin (<https://www.eesti.ee>) kautta.

Kiinteistörekisterin tietojen korjaamisesta ei peritä valtion käsittelymaksua.

Kiinteistörekisteriin kirjataan kaikki perintötodistuksessa mainitut perilliset sekä eloonjäänyt tai entinen aviopuoliso riippumatta siitä, onko tämä perillinen vai ei.

Kun omistusoikeutta koskeva todistus vahvistutetaan notaarilla, on osoitettava että kyseessä oli yhteisomaisuus. Notaarille on esitettävä omaisuuden hankkimista koskevat asiakirjat (jos notaari ei itse ole pystynyt niitä hankkimaan), esim. yhteisomaisuuden jakamista koskeva sopimus tai avioehtosopimus.

Jos perinnönjättäjän avioliitto oli perimyksen alkaessa päättynyt tai päättyi perinnönjättäjän kuollessa ja kuolinpesään sisältyvä kiinteistö kuului entisten aviopuolisoiden yhteisomaisuuteen, aviopuolisoiden yhteisomaisuus on jaettu ja kuolinpesä on jaettu kanssaperillisten kesken niin, että kiinteistö jää tietylle kanssaperilliselle, kiinteistörekisterin tietojen muuttamiseksi on esitettävä

virolaisen notaarin vahvistamat todistus omistusoikeudesta ja aviopuolisoiden yhteisomaisuuden jakamista koskeva sopimus

rekisteröintihakemus (joka voi sisältyä edellä mainittuun aviopuolisoiden yhteisomaisuutta ja kuolinpesän omaisuuden jakamista koskevaan notaarin vahvistamaan todistukseen).

Kiinteistörekisterin tietojen muuttamisesta peritään valtion käsittelymaksu.

Kun aviopuolisoiden yhteisomaisuus on jaettu, kiinteistörekisteriin merkitään omistajiksi perinnönjättäjä ja eloonjäänyt puoliso sekä näiden omistussosuudet.

Perinnönjättäjän osuuden omistajiksi merkitään kiinteistörekisteriin ne perintötodistuksessa mainitut perilliset, joille kiinteistön omistajuus on sopimuksella siirretty. Jos perillisille kuuluva osuus jaetaan perillisten kesken, jokaisen perillisen osuus mainitaan erikseen.

Kun omistusoikeutta koskeva todistus tai kuolinpesän omaisuuden jakamista koskeva todistus vahvistutetaan notaarilla, on osoitettava että kyseessä oli yhteisomaisuus.

Tällöin on myös mahdollista, että kiinteistörekisterin tietojen muuttamiseksi esitetään

virolaisen notaarin vahvistamat entisten aviopuolisoiden yhteisomaisuuden jakamista koskeva sopimus ja kuolinpesän omaisuuden jakamista koskeva sopimus

rekisteröintihakemus (joka voi sisältyä edellä mainittuun aviopuolisoiden yhteisomaisuutta ja kuolinpesän omaisuuden jakamista koskevaan notaarin vahvistamaan todistukseen).

Kiinteistörekisterin tietojen muuttamisesta peritään valtion käsittelymaksu.

Kiinteistörekisteriin merkitään kiinteistön omistajaksi kuolinpesän jakamista koskevassa sopimuksessa mainittu henkilö, jolle kiinteistön omistus sopimuksen nojalla annetaan.

Kun entisten aviopuolisoiden yhteisomaisuutta koskeva todistus tai kuolinpesän omaisuuden jakamista koskeva todistus vahvistutetaan notaarilla, on osoitettava että kyseessä oli yhteisomaisuus.

9.1 Onko jäämistön hoitajan nimittäminen pakollista tai pyynnöstä pakollista? Jos on, miten nimittäminen toteutetaan kummassakin tapauksessa?

Perinnönjättäjän kuollessa tuomioistuin soveltaa jäämistöön turvaamistoimia, jos

perillinen ei ole tiedossa

perillinen ei asu jäämistön sijaintipaikassa

ei ole tiedossa, onko perillinen ottanut perinnön vastaan

perillinen on vajaavaltainen henkilö, jolle ei ole määrätty holhoojaa

muut laissa säädetyt perusteet täytyvät.

Jäämistön turvaamistoimia ovat jäämistön hallinnoinnin järjestäminen ja siviiliprosessilaissa säädettyjen turvaamistoimien soveltaminen. Tuomioistuin määrää jäämistön hallinnoimiseksi jäämistön hoitajan.

Tuomioistuimien soveltaa jäämistön turvaamistoimia omasta aloitteestaan, jollei laissa toisin säädetä. Tuomioistuimien voi päättää jäämistön turvaamistoimien soveltamisesta myös jäämistön velkojan, testamentinsaajan tai muun henkilön, jolla on oikeuksia jäämistön suhteen, pyynnöstä, jos turvaamistoimien soveltamatta jättäminen voisi vaarantaa nimetyille henkilöille kuuluvien saatavien perimisen jäämistöomaisuudesta. Jos syntyy riita siitä, kuka on oikeutettu perintöön, tuomioistuimien voi päättää jäämistön turvaamistoimien soveltamisesta myös perimisoikeutta vaativan henkilön pyynnöstä.

Jos testamentilla määrätty ohjeistusta ei noudateta, tuomioistuimien voi sellaisen henkilön, jota asia koskee, pyynnöstä määrätä testamentin noudattamiseksi jäämistön hoitajan. Tällä on ohjeistuksen noudattamisen kohteena olevan omaisuuden suhteen testamentin toimeenpanijan oikeudet ja velvollisuudet. Valtion- tai paikallishallinnon yksiköiden, notaarien ja ulosottomiesten on ilmoitettava tuomioistuimelle tietoonsa tulleista turvaamistoimien soveltamistarpeista.

9.2 Kenellä on oikeus toimeenpanna perittävän kuolemanvaraismääräys ja/tai hallinnoida jäämistöä?

Jos jäämistöön ei ole sovellettu turvaamistoimia, jäämistöä hallinnoivat perilliset yhdessä. Perillisten on toteutettava kaikki testamentissa määrätty järjestelyt, muun muassa luovutettava jäämistöön kuuluvaa omaisuutta testamentissa määrätyn mukaisesti.

Jos jäämistöön on sovellettu turvaamistoimia, tuomioistuimien valitsee jäämistön hoitajan, jolle se voi antaa omaisuuden hallussapitoa, käyttämistä ja myymistä koskevia määräyksiä. Jäämistön hoitaja voi luovuttaa jäämistöä vain velvollisuuksiensa täyttämiseksi ja jäämistön hallinnoimiseen liittyvien kulujen kattamiseksi. Jäämistön hoitaja täyttää laista johtuvia jäämistön hoitajan velvollisuuksia.

Jos testamentilla on määrätty testamentin toimeenpanija, perillinen ei voi luovuttaa jäämistöön kuuluvia esineitä, jotka testamentin toimeenpanija tarvitsee omien tehtäviensä hoitamiseksi. Testamentin toimeenpanijan on hallinnoitava jäämistöä harkiten ja annettava perillisille ne esineet, joita ei tarvita testamentin toimeenpanemiseksi. Testamentin toimeenpanijan on täytettävä jäämistön hoitajan velvollisuudet tai haettava jäämistön hallinnointia kunnes perillinen ottaa vastaan perinnön.

9.3 Mitkä valtuudet jäämistön hoitajalla on?

Jäämistön hoitajan oikeudet, velvollisuudet ja valtuudet

Jäämistön hoitajan on hallinnoitava jäämistöä harkiten ja varmistettava sen säilyminen.

Jäämistön hoitajan on varmistettava jäämistöstä elatus perinnönjättäjän perheenjäsenille, jotka asuivat samassa taloudessa perinnönjättäjän kanssa ja joita tämä elätti.

Jäämistön hoitajan on täytettävä jäämistöön liittyvät velvoitteet jäämistöstä ja annettava jäämistön hallinnoinnista selvitys tuomioistuimelle ja perillisille.

Jäämistön hoitajan on otettava perillisen tai kolmannen henkilön hallussa oleva jäämistöomaisuus omaan haltuunsa tai taettava muulla tavoin sen erottaminen perillisen omaisuudesta, jos se on tarpeen jäämistön säilyttämisen varmistamiseksi.

Jäämistön hoitajan on käynnistettävä perintöasioita koskeva menettely virolaisen notaarin luona esittämällä tälle sitä koskeva hakemus tai, jos virolaisella notaarilla ei ole toimivaltaa hoitaa perintöasioita koskevaa menettelyä, toteutettava muut toimenpiteet, jotka ovat tarpeen sen selvittämiseksi, keitä perilliset ovat.

Jäämistön hoitajan on pesänselvityksen jälkeen täytettävä perukirjaan kirjatut vaatimukset, jotka ovat erääntyneet. Ne vaatimukset, jotka eivät ole erääntyneet, jäämistön hoitaja täyttää perillisen suostumuksella. Jos jäämistölle on määrätty jäämistön velkojan, testamentinsaajan tai muun henkilön, jolla on oikeuksia jäämistön suhteen, hakemuksesta hoitaja sen vuoksi, että turvatoimien soveltamatta jättäminen voisi vaarantaa nimetyille henkilöille kuuluvien saatavien kuitaamisen jäämistöomaisuudesta, jäämistön hoitajan on perukirjan laatimisen jälkeen täytettävä kaikki jäämistöön liittyvät vaatimukset laissa säädettyssä järjestyksessä. Jäämistöä ei voi luovuttaa perilliselle ennen kuin vaatimukset on täytetty.

Jos jäämistö ei riitä kaikkien vaatimusten täyttämiseksi eikä perillinen suostu niiden täyttämiseen omasta omaisuudestaan, jäämistön hoitajan on välittömästi esitettävä hakemus kuolinpesän julistamiseksi konkurssiin. Jäämistön hoitaja voi luovuttaa jäämistöä vain velvollisuuksiensa täyttämiseksi ja jäämistön hallinnoimiseen liittyvien kulujen kattamiseksi. Jäämistön hoitajalla ei ole oikeutta luovuttaa kuolinpesään kuuluvaa kiinteistöä. Tätä sääntöä ei sovelleta silloin kun perillistä ei ole saatu selville kuuden kuukauden kuluessa perimyksen alkamisesta tai kun perinnön vastaanottanut perillinen ei ole kuuden kuukauden kuluessa perinnön vastaanottamisesta ryhtynyt hallinnoimaan jäämistöä. Tällöin jäämistön hoitaja voi pesänselvityksen jälkeen myydä jäämistön ja tallettaa myynnistä saadut tulot.

Perillisellä ei ole oikeutta luovuttaa jäämistöä, joka on annettu jäämistön hoitajan hallinnoitavaksi.

Jäämistön hoitajalla on oikeus saada tehtäviensä hoidosta korvaus, jonka suuruuden määrää tuomioistuimien.

Testamentin toimeenpanijan oikeudet, velvollisuudet ja valtuudet

Testamentin toimeenpanija toteuttaa lakimääräisiä tehtäviä, jollei testamentista toisin johdu. Testamentin toimeenpanija voi poiketa testamentissa määrättyistä tehtävistä niiden henkilöiden suostumuksella, joita asia koskee, jos se on tarpeen testamentintekijän viimeisen tahdon täyttämiseksi.

Testamentin toimeenpanijan on välittömästi tehtävänsä vastaanottamisen jälkeen esitettävä perilliselle luettelo jäämistöön sisältyvistä esineistä, jotka hän tarvitsee velvollisuuksiensa täyttämiseksi.

Testamentin toimeenpanijan on täytettävä jäämistön hoitajan velvollisuudet tai haettava jäämistön hallinnointia kunnes perillinen ottaa vastaan perinnön.

Toimeenpanijan on täytettävä testamentitasaannot, velvoitteet, ohjeistukset ja muut testamentista tai perintösopimuksesta johtuvat velvollisuudet.

Jäämistön hoitajan on hallinnoitava jäämistöä harkiten ja varmistettava sen säilyminen.

Toimeenpanijan on otettava jäämistöön kuuluva esine omaan haltuunsa tai varmistettava muulla tavoin sen erottaminen perillisen omaisuudesta, jos se on tarpeen jäämistön säilyttämisen varmistamiseksi.

Toimeenpanijalla on oikeus ottaa jäämistön suhteen velvoitteita ja luovuttaa jäämistöön kuuluvia esineitä, jos se on tarpeen jäämistön säilyttämisen varmistamiseksi.

Jos perinnönjättäjä on tehnyt järjestelyjä kuolinpesän omaisuuden jakamisen suhteen, testamentin toimeenpanijan on jaettava jäämistö perillisten kesken.

Toimeenpanijalla on tehtäviensä suorittamiseksi oikeus edustaa perillistä tai testamentinsaajaa.

Hänen on luovutettava perilliselle hallussaan olevat jäämistöön kuuluvat esineet, joita hän ei tarvitse velvollisuuksiensa täyttämiseksi.

Jos testamentin toimeenpanijan ei tarvitse panna järjestelyä täytäntöön henkilökohtaisesti, hän voi vaatia että perillinen panee sen täytäntöön.

Perillisellä ei ole oikeutta myydä jäämistöön kuuluvia esineitä, jotka toimeenpanija tarvitsee omien velvollisuuksiensa täyttämiseksi.

Testamentin toimeenpanija vastaa velvollisuuksiensa rikkomisesta perilliselle tai testamentinsaajalle oikeudettomasti aiheuttamastaan vahingosta.

Testamentin toimeenpanijan on annettava perillisille ja testamentinsaajille selvitys tekemisistään.

Toimeenpanijalle hänen tehtäviensä hoidossa aiheutuneet aiheelliset kustannukset korvataan kuolinpesästä.

Toimeenpanija voi vaatia tehtävistään kohtuullisen korvauksen, jollei testamentista toisin johdu.

10 Mitä edunsaajan aseman ja/tai oikeudet osoittavia asiakirjoja kansallisen lainsäädännön mukaisesti tavallisesti annetaan perintöasioita koskevan menettelyn aikana tai sen päättyessä? Onko niillä todistusvoimaa?

Jos perillisen perimisoikeus ja sen laajuus on todistettu, notaari vahvistaa perintötodistuksen, johon merkitään jokaisen perillisen perintöosan suuruus mutta ei sitä, mistä kuolinpesä koostuu.

Perinnönjättäjän oikeudet ja velvollisuudet siirtyvät perilliselle lain nojalla perinnönjättäjän kuollessa. Perintötodistuksella ei ole oikeutta luovaa merkitystä eli se ei lopeta eikä synnytä [omistusoikeutta](#). Perintötodistus on oikeusseuraannon todistava asiakirja, jonka oletetaan osoittavan, että todistuksessa mainitut henkilöt ovat perillisiä todistukseen merkityssä laajuudessa.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

Päivitetty viimeksi: 18/04/2023

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa.

Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.